

- Tu nu de îngriji de fată, că io-s holtei și am venit să ț-o pețesc. Mi-o dai de nevastă? Că de nu, ț-o ieu io!

Râde moșu și zice:

- Io ț-aș da-o, da' nu știu cea zice ié, vre-u-a, o' ba, să se ducă după tine. Auzi, tu Rozalia, vre-u-ai să te măriți după Romonban, o' ba?

Rozalia zice:

- M-aș mărita io, da' nu știu cum ne-om văji! Că io-s pre mare și el de tătului mic și nu ne-m văji!

- Tu de-acelea nu te îngriji, zice Romonbanu. Că tăte s-or tomni. Io-i fi domnu țării și tu domnița mé!

- Bine, zice fata, mă duc după tine.

- Să ne credințăm dară, dă-mi mâna, zice Romondan. Și tu, moșule, binecuvântă-ne. Și Romonbanu se urcă-n vârvu cetății Cingalăului și de-acolo vorbește către popor că o luat țara Urișilor fără război. Și s-o credințit cu cea din urmă fată de uriaș, care-a fi de-amu domnița țării. Poporul, tare bucuros, o strîgat:

- Să trăiască Domnu și Domnița!

Cum o vestit el știrea asta, vin iute ursitoarele. O vinit mai întâi cele rele și o vestit că s-o gătat cu țara Urișilor. O vinit apoi cele bune și o zîs că s-o-nceput țara Piticilor. Și o ursit ca cei mici să crească și mireasa să se facă mică. Și așe s-o întrumpticat, cum suntem noi, oamenii de astăzi.

Atunci tinerii mai tare s-o bucurat unu de altu. O făcut o nuntă mare, o jucat ș-o chiuit. Încă și moș Popivanu, da' el tăt mare o rămas.

După ce s-o gătat nunta, moșu o sărutat-o pe fată și pe ginere, ș-o luat rămas bun, s-o sculat de pe laiță și c-un paș o pășit din Valea Izei înt-a Vișeului, al doilea paș în valea Ruscovei, al treilea la izvoarele Repedei. Acolo ș-o găsit un loc neted. Ș-o făcut el singur groapa, s-o culcat în ié și s-o-nvălit pe veci, mulțumit că fată-sa s-o măritat bine. Mormântu lui îi muntele Popivan, cu vârvu Stogu. Și după fată-sa Rozalia, îi satu Rozavlea de pe valea Izei.

Comunicată de PAMFIL BILȚIU

Colecția elevilor de la Școala din Șurdești

Colecția FLORINA DELIA IAGHER

Cls. a VI-a, Șurdești, 2005

În lumea minunată

Se zice că a fost odată o pasăre care a luat un om în cioc și l-a dus într-o peșteră din adâncul pământului. Se spune că acolo a fost o lume minunată, plin de flori și verdeață, cu multe păsărele jucăușe. Omul a petrecut multe ore fericite acolo.

Prostu
Nu înțelege de glumă.

Felician Săteanu: Armindenul din Cupșeni, 2005.

Poartă cum poartă mai multe -
Până dinjos de genunche.

MARIA PODE

cls. a IV-a, Șurdești, 2005

3702

Sus i ceru de pământ -
Fete ca la noi nu sunt
De frumoase și-mbrăcate -
Nu mai vezi în alte sate.

MARIA PODE

cls. a IV-a, Șurdești, 2005

3703

Joacă, lele, nu te face,
Ori nu joci cu cine-ți place?
Dar cu cine ț-ar plăcé
Ai juca, dar nu te ié.

MARIA PODE

cls. a IV-a, Șurdești, 2005

3704

Hei, leliță, bine-ar fi
De-ai ști țese și urzi
Cum te știi la joc suci.

MARIA PODE

cls. a IV-a, Șurdești, 2005

3705

Io la nuntă și la clacă
Nu-i fecior ca să mă-ntreacă,
Dar la coasă și la fân
Io mă duc mai câtilin.

MARIA PODE

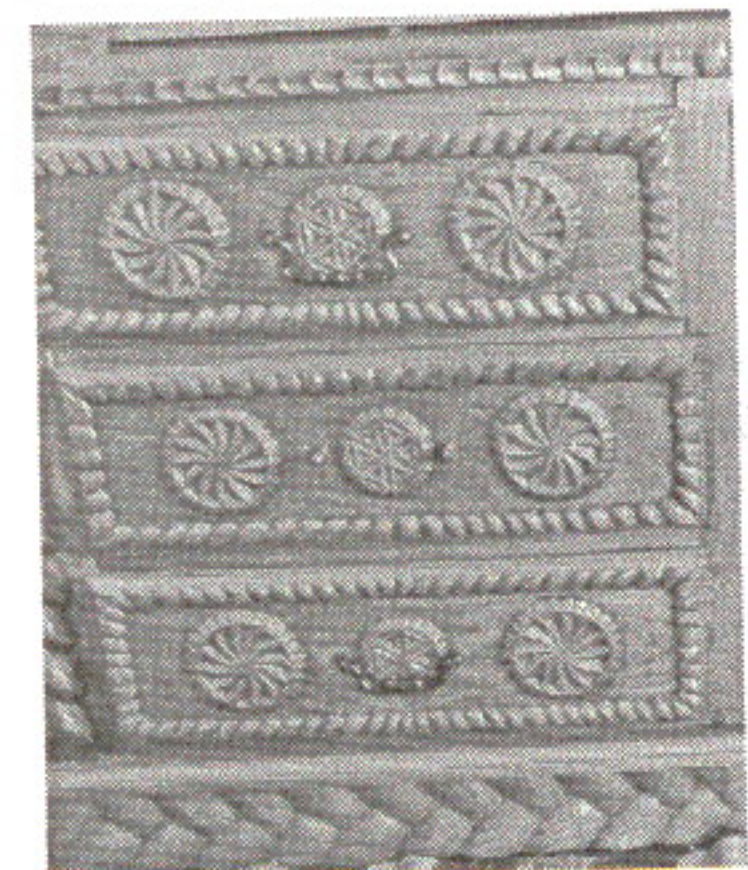
cls. a IV-a, Șurdești, 2005

3706

Șede lelea pe dâmbuț,
Face pene la drăguț.
- Fă-mi și mie două pene
Pe fundu de la izmene.

MARIA PODE

cls. a IV-a, Șurdești, 2005

3707

Unde șede dragostea
Înflorește pajiștea,
Unde șede urâta
Vestește pajiștea.

MARIA PODE

cls. a IV-a, Șurdești, 2005

Colecția MIHAI ROGOJAN

Strigături din Cetățele

3708

Tăt acele mi-o fo' dragi
Care-o fo' cu poale largi,
Acele mi-o fo' urâte
Care-o avut poale strâmte.

3709

- Unde meri, bade, gătat?
- La mândra din cela sat!

3710

Suiți-vă-n podu șurii
Că vine Fata Pădurii.

3711

Nu te uita sus în șură
Că ț-a ptica goz în gură.

3712

Du-te, mândră, și așteaptă
La păru cu frunza lată
Unde-am mai șazut odată.

3713

Tăt de acee m-am temiut
Că mi-a fi bărbatu mut.

3714

Vine-mi vremea să mă mut
De la Mogoșa la scut.

3715

Bine-mi place-a fâșcăi
După oile mândrii
Pe su poala Măgurii.

3716

Știu io bine c-o'i muri
O-ntr-o noapte, o-nt-o zi -
Înt-un sat cu străinii.

Când i-a cerut păsării să-l aducă înapoi, pasărea i-a spus că este flămândă și nu-l poate aduce.

Pasărea a ciugulit de pe picioarele acestuia și l-a adus din nou afară. După puțină vreme i s-au vindecat picioarele, însă i-au rămas urâte.

De la Gheorghe Pode, Șurdești, 2005

Felician Săteanu: Pregătiri pentru coacerea colacilor, Cupșeni, 2005.

Colecția PARASCA FĂT

**Fata Pădurii și Omul Noptii. Frumuselele.
Metamorfoze. Vârcolacii (Bosorcăii) (VII)**

- Legende mitologice din Maramureș (întâmplări, pețanii) -

O voarbă-nt-on răs

Io am crescut la Mănăstire, la moară - între zăvoaie și între ape. Și tăt pe zăvoaie am umblat, da' n-am văzut nimnic.

Am auzit numa o dată, înt-o noapte, o voarbă-nt-on răs. M-am uitat, da' n-am văzut pe nime, fă' on vântuț trecând pe sus.

De la Maria Nedesca, 85 ani, Giulești, 1987

Două pălni

Când am umblat în Hărnicăști la Vârvară, la femeia me, mni s-o întâmplat c-am luat două pălni la fântâna di pe Glod și n-am văzut pe nime. Așe am fost de bat cum îs amu.

I-am spus la Gheorghe, la Axăneanu, c-am luat două palni ș-o vinit cu mine să mă petreacă, în cealaltă sară, da' n-o fost nimnică.

În locu-acela o fost ceva. Vezi că n-o pocluit, n-o vecuit oameni în casa de lângă fântână; o rămas pustâie.

De la Ion Baias, 58 ani, Desești, 1982

Claia

Eram fecior și zinem de la o nuntă. Apoi m-am dus la o clacă. Pe când m-am băgat pe uliță, căta casă, simțasc că mă lozé orece în coaste. Era acoale o casă cu o slujnică de-a lumii. Io gândesc că orece om adapă caii, ori boii, și strîg:

**Puțin semeni,
Puțin aduni.**